

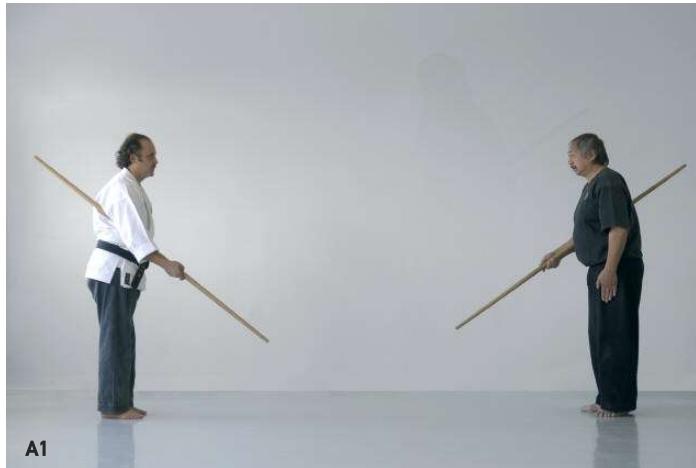
Όπλα του Ρίου Κίου Κομπουτζούτσου

↖ Του Νίκου Τσουπάκη

Στις φωτογραφίες τις τεχνικές εκτελεί ο Δάσκαλος Κίσο Ινούε (10ο νταν, Χάνσι)

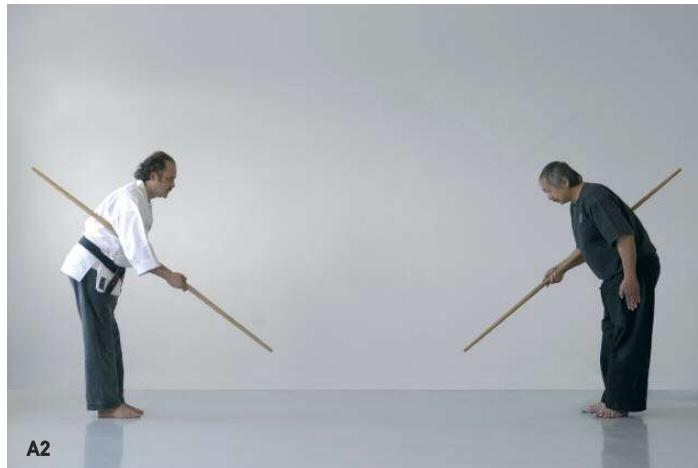
To

Ρίουκιου Κομπουτζούτσου είναι μια παραδοσιακή πολεμική τέχνη των νησιών της Οκινάουα, η οποία ως βασικό της χαρακτηριστικό έχει την εξάσκηση με τα παραδοσιακά όπλα, τα σημαντικότερα των οποίων είναι τα εξής οκτώ: Μπο, Σάι, Τόνφα, Κάμα, Τέκκο, Νουντσάκου, Τίνμπε Ρότσιν και Σούριτζιν. Τα όπλα αυτά συνδέονται μεταξύ τους κατά τη χρήση τους και η κινησιολογία τους αντιστοιχεί με αυτήν της άοπλης πολεμικής τέχνης. Το κάθε όπλο έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα και είναι χρήσιμο να γνωρίζουμε όχι μόνον τη χρήση αλλά και την ιστορία του κάθε όπλου.

A1

A1. Οι δύο ασκούμενοι στέκονται αντιμέτωποι...

A2

A2. ...και υποκλίνονται.

ΜΠΟ

Στο άρθρο αυτό θα ασχοληθούμε εκτενέστερα με το πιο διαδεδομένο και εύχροστο όπλο, το οποίο είναι το Μπο, δηλαδή το κοντάρι, δίνοντας ενδεικτικά δύο ασκήσεις για την εξάσκηση σε αυτό.

Υπάρχουν τέσσερα είδη Μπο ή αλλιώς Κον στο σύστημά μας. Το Σαν Σάκου ή Τζο (περίπου 1 μέτρο μήκος), το Ρόκου Σάκου (περίπου 2 μέτρα μήκος), το Κίου Σάκου (περίπου 3 μέτρα μήκος) και το Έικου ή Σούνα Κάκε νο Κον, το οποίο μοιάζει με κουπί. Το Μπο είναι το βασικότερο όπλο στο σύστημά μας και η εξάσκηση σε αυτό αριθμεί 22 κάτα, από τα συνολικά 42 που υπάρχουν. Πολλές από τις κινήσεις και στάσεις του είναι βασισμένες στο σπαθί. Το Ρόκου Σάκου Μπο είναι το πιο δημοφιλές από τα διάφορα Μπο και σχεδόν μονοπωλεί την προσοχή των μαθητών.

Το ξύλο από το οποίο είναι φτιαγμένο είναι συνήθως λευκός ή κόκκινος δρυς και στις άκρες του η διάμετρος είναι πιο μικρή από

ό, τι είναι στο κέντρο. Το βάρος του όπλου είναι πολύ σημαντικό. Εάν είναι πολύ θαρρύ θα δυσκολεύει την κίνησή μας καθιστώντας μας δυσκίνητους, ενώ εάν είναι πολύ ελαφρύ θα του λείπει η δύναμη.

Η εξάσκηση με τα όπλα είναι πολύ χρήσιμη, γιατί μας υποχρεώνει να κατανοήσουμε την απόσταση εναντίον των αντιπάλων μας, θέμα πολύ σημαντικό και για την άσπλη μάχη σώμα με σώμα. Τα όπλα μάς αναγκάζουν επίσης να αναπτύσσουμε σε μεγαλύτερο βαθμό και άλλα στοιχεία και ικανότητες που χρειαζόμαστε και στην εξάσκησή μας στο Καράτε, όπως τα Τάι Σαμπάκι / Γιόκο Σαμπάκι, την ικανότητα δηλαδή της κίνησης του σώματος ώστε αυτό να μη βρίσκεται στην ευθεία της επιθεσης του αντιπάλου. Γενικά, οι άσπλες τεχνικές θεωρείται ότι εξελίχθηκαν μέσα από την προσαρμογή των ένοπλων προγόνων τους, άρα η εκμάθησή τους μπορεί να προσφέρει τα μέγιστα στον ασκούμενο του Καράτε.

Αρχικά, ο ασκούμενος μαθαίνει να κρατάει το Μπο χωρίζοντάς το σε τρία ίσα μέρη, ενώ αργότερα, όταν έχει καταλάβει το όπλο και τη δυναμικότητά του, μπορεί να το κρατάει πιο ελεύθερα και να αλλά-

A3. Παίρνουν τη Μεσαία Στάση (Τσούνταν Καμάε).

A4. Ο Α επιτίθεται με βήμα και ευθύ χτύπημα (τσούκι).
ενώ ο Β εκτρέπει την επίθεση...

A3

A4

A5

A5. ...και επιτίθεται στον λαιμό του επιτιθέμενου.

A6

A6. Οι δύο ασκούμενοι επιστρέφουν στη Μεσαία Στάση.

Ζει τα χέρια του ώστε να ρυθμίζει καλύτερα την απόσταση. Επίσης, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ξεχνάει ποιο χέρι είναι το κυρίαρχο σε κάθε ξτύπημα, το οποίο είναι το χέρι που βρίσκεται πιο μακριά από την άκρη με την οποία ξτυπάμε.

Η παραλλαγή του Μπο'Έικου (κουπί) είναι ένα πολύ ενδιαφέρον όπλο. Είχε μεγάλο χρήσιμο κατά το παρελθόν, αφού σχεδόν όλοι είχαν βάρκες και η πλατιά άκρη του χρησίμευε για να μπορεί ο ασκούμενος να φτυαρίζει άμμο από την παραλία στα μάτια του αντιπάλου του, ή να τον ξτυπίσει στον αυχένα ή το κεφάλι.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Γενικά, κατά την εξάσκηση με τα όπλα δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι αυτά είναι απλώς μια προέκταση των χεριών μας. Παραδοσιακά, η προπόνηση με τα όπλα εθεωρείτο ότι καλλιεργούσε το «σωστό πνεύ-

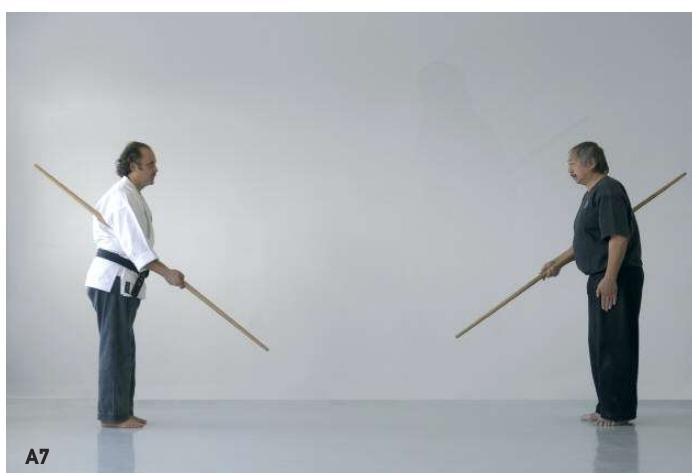
μα» του Κοκόρο (καρδιά, νους, πνεύμα). Με την εξάσκηση αυτή ο ασκούμενος καλλιεργούσε τις σωστές σκέψεις, τη σωστή συμπεριφορά και τη σωστή δράση ώστε να μπορεί να αποφεύγει τις συγκρούσεις, αφού η Ζενική αντίληψη «απλώς να το κάνεις» είναι η βάση ή η πηγή του Μπουτζόύτσου (πολεμικός δρόμος).

Η βασική αρχή για τις παραδοσιακές πολεμικές τέχνες θα πρέπει να είναι ο σεβασμός «Ρέι». Με αυτόν καλλιεργούμε ένα «ήρεμο μυαλό» και σεβασμό στον εαυτόν μας και τους πλοσίον μας. Με την εξάσκηση αποκτούμε μια τεχνική ή οποία μας βοηθάει να αντιμετωπίζουμε τη ζωή μας με επίγνωση, προσπαθώντας πάντα να αποφεύγουμε τις συγκρούσεις. Εάν αυτό δεν είναι εφικτό, τότε θα πρέπει τουλάχιστον να διατηρούμε πάντα τον έλεγχο στις σκέψεις και τις πράξεις μας. Οι παραδοσιακές πολεμικές τέχνες προπονούν το σώμα για να εκπαιδεύσουν τον νου, κάνοντας τελικά αυτά τα δύο να είναι ένα.

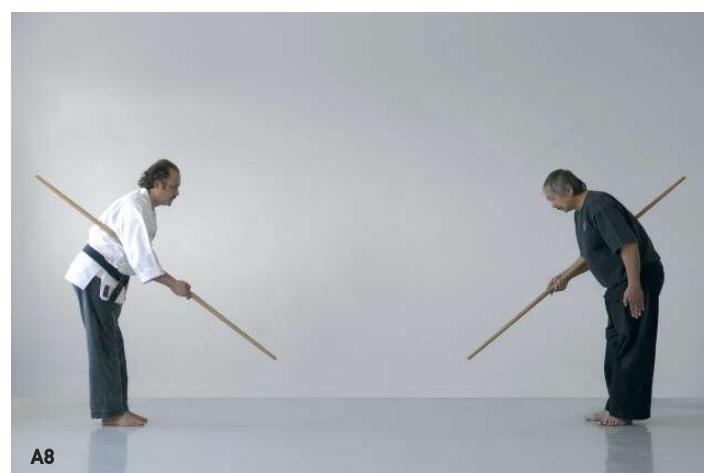
Να μην ξεχνάμε ποτέ ότι ο μαύρο ζώνη, «Σόνταν», στα Ιαπωνικά σημαίνει πρώτο θήμα και ότι οι ζώνες πρέπει να φοριούνται με τα πεινότητα και όχι με υπερηφάνεια.

A7. Έρχονται ξανά αντιμέτωποι...

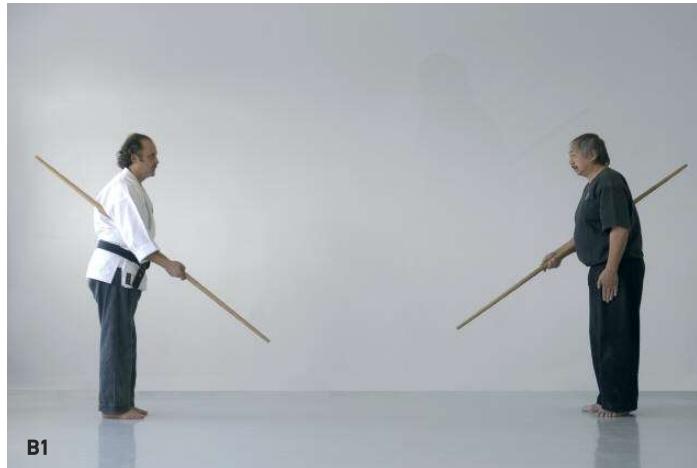
A8. ...και υποκλίνονται.

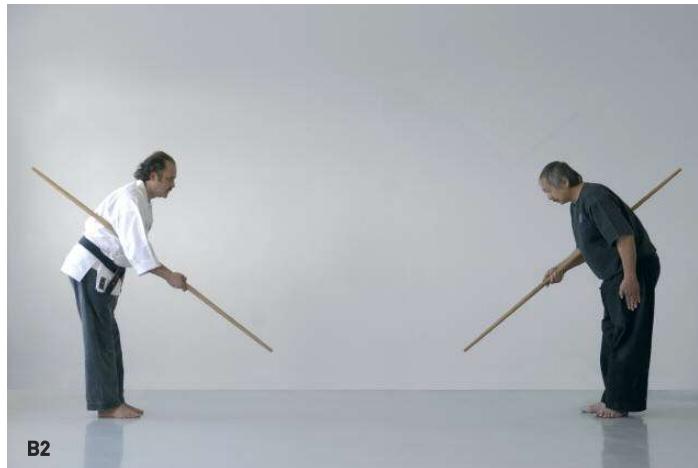
A7

A8

B1

B2

B1. Οι δύο ασκούμενοι στέκονται αντιμέτωποι...

B2. ...και υποκλίνονται.

B3

B4

B3. Ο Α παίρνει μία ψηλή στάση (Πζόνταν Καμάε)
και ο Β μία Χαμολή Στάση (Γκένταν Καμάε).

B4. Ο Α επιτίθεται με βήμα και καθοδικό χτύπημα, ενώ ο Β
αποκρούει με την άκρη του όπλου του, μαζεύοντας
το πόδι του πίσω και ανεβάζοντας ψηλά τα χέρια.

B5

B6

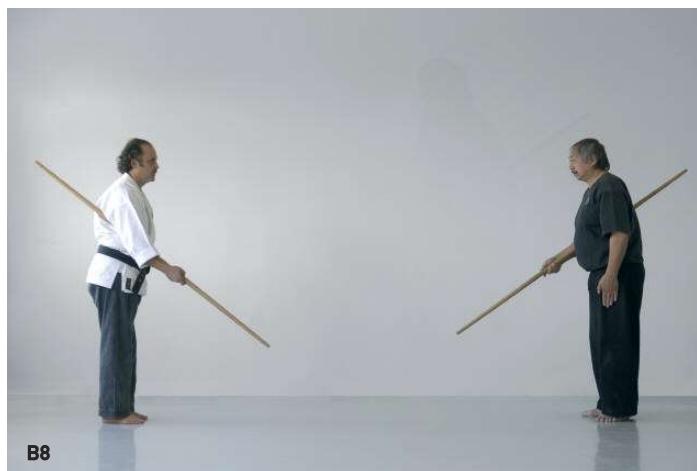
B5. Ο Β συνεχίζει την επίθεση με χαμολό χτύπημα στα πλευρά του Α...

B6. ...και περιστρέφοντας το Μπο του χτυπάει τον Α
στην πίσω πλευρά του ποδιού του.

B7

B7. Οι δύο ασκούμενοι παίρνουν τη Μεσαία Στάση.

B8

B8. Έρχονται ξανά αντιμέτωποι...

B9

B9. ...και υποκλίνονται.